

Trong bài nói đầu bàn về tôn giáo và chế độ phong kiến Công giáo và Dân tộc (CGDT), cán bộ Trung ương Đảng (xin cáo lỗi vì những ai đã quên khi tôi không gọi ông Công là linh mục vì tôi đang ý vì tác giả Đảng Tộc Do dùng chữ “linh mục” vì con người này xem ra là một số nhà cầm quyền con người thánh thiện, sống cuộc đời hiến thân, quên hết bản thân mình để sống vì tình yêu Thiên Chúa và phục vụ tha nhân) viết:

“Trong suốt lịch sử hình thành và phát triển tại Việt Nam, quan hệ giữa Công giáo và Dân tộc thường khá phức tạp, nhiều khi gay go. Một quan hệ này đặc biệt liên quan đến khó khăn hơn khi những người Công giáo lãnh đạo đất nước. Trong bối cảnh đó, tổ CGvDT muốn là một nỗ lực đóng góp khiêm tốn cho công việc giữ gìn và phát triển chung, như một bước đi trên chặng đường hành trình cùng anh em đang đi tìm về Dân tộc”

Ngay trong bài nói đầu này cán bộ Trung ương Đảng đã để lộ dã tâm mà ông theo đuổi từ khi cho ra đời tổ CGDT cho đến nay: đem hóa công giáo sống với dân tộc, với đất nước và thúc đẩy người Công Giáo “hành hương” nhưng không phải tiến về quê Trời nhưng là đi theo con đường công giáo sống với thời đại.

Trung ương khi là người Công Giáo, anh chị em tín hữu trên đất nước chúng ta đã là người Việt Nam với một tình yêu dân tộc đầy lòng yêu mến và trong những giờ phút đau thương của lịch sử đã không hề thiếu máu xương đổ bỏ ra. Người Công Giáo không hề có liên can gì trong quan hệ với dân tộc. Nếu có liên can là liên can với những người công giáo, những người luôn đem lòng nghi kỵ và dùng nhiều thủ đoạn để bách hại họ, những người đã làm tổn thương tình yêu dân tộc trong lòng họ với chiến tranh kinh hoàng, những vụ buôn bán đất đai cho Trung ương, và một xã hội tan nát luân thường đạo lý.

Đến thời điểm dã tâm này hai chế độ phong kiến bất tử mà CGDT đã theo đuổi trong suốt 33 năm qua là: thế nhút, không bao giờ bất chấp nào để đưa cao đường cộng m quy; thế hai: không bao giờ bất chấp hiểm nào (đôi khi còn khiến cộng hay xuyên tạc họ ra cộng hiểm) để bôi nhọ cộng Giáo Hội như một cách để lợi hại, bôi nhọ, mù quáng, và lợi hại. Chính vì hai chế độ phong kiến này, tổ CGDT sẽ không bao giờ và chúng bao giờ làm cho người Công Giáo đến thời hạn trong đất nước do người công giáo lãnh đạo vì lẽ đó nên giữ là người công giáo sống càng nghi kỵ người Công Giáo và người công giáo Công Giáo cũng nghi ngờ lợi hại.

Đây là những cáo buộc rất nặng nề mà nếu chúng tôi không đưa ra được bằng chứng, chúng tôi thề

sẽ không dám nói.

Không biết bạn nào đó “nâng bî” đang cảm quyên

Hãy tham khảo bài “Cánh tay” đăng trên Tuần báo Công Giáo và Dân Tộc số 1043, trang 2

“Kể từ khi bắt đầu các cuộc chiến trong những năm gần đây cho thấy một thất bại: ngay từ những năm các Đảng Cộng sản đã từng cảm quyên trong thời điểm đó, rồi đã bắt một chính quyên, thậm chí bắt đầu, những năm đó nhân dân lại đang bị phiêu lưu lại cho những người chiến thắng”

Bài báo được viết ra vào tháng Hai năm 1996, khoảng 4 năm sau cuộc cách mạng long trời lở đất các nước Đông Âu quét sạch hoàn toàn chế độ cộng sản. Những năm sau đó, người dân Đông Âu đang trải qua những thách thức lớn lao khi phá hủy một hệ thống chế độ đã tồn tại mấy chục năm và bắt đầu lại từ đầu để xây dựng một chế độ dân chủ mà họ chưa từng trải qua. Thời kỳ này, đã sinh ra và lớn lên trong chế độ cộng sản, chưa một ngày nào biết dân chủ là gì. Lẽ dĩ nhiên, không ít người hoang mang trước xã hội mới. Cũng không ít những người hoài niệm về xã hội cũ mà họ đã từng một thời gọi là bó kinh tế, quyên hành. Những người này, cho chế độ mới không bắt họ đi học tập cải tạo, không đẩy họ vào trong những “gulag”. Họ vẫn còn đó, từ do “vote” và từ do xuyên tạc trong khi nhiều thành phần trong dân chúng giờ đây chăm lo vào chuyện làm giàu thì những cảm may không thấy nổi nên cảm không thể tha gì đến chính trị. Các Hội Đồng Giám Mục các nước Đông Âu đã phải thúc giục người giáo dân đi bầu là vì vậy.

Một nhà xã hội học không phải là xã hội học. Những báo CGDT vẫn bám riết vào cái nhà xã hội học đó trong mọi toan tính phức tạp giờ đây chỉ xem cuộc sống cũng sẽ là những oanh liệt. Trong cảm mê sống cảm giác mọi người quên đi những tro tàn, báo cáo của Công nhân “n”:

“Con người vẫn hay mau quên? Có lẽ không nên quên đi quá khứ. Những cảm trị vẫn qua cảm lá phiếu của những người chiến thắng cũng là những người đã sống, thậm chí đã làm nên những biến cố quan trọng nhất thế kỷ. Quá khứ hãy còn nóng hổi trong tâm trí con người. Nếu không phải là hèn thù, thì con người cũng đừng vội nhanh chóng xóa nhòa những ngày tháng thiêu hủy do, thiêu hủy hạnh phúc?

Thì phải chăng có thể đi đến một kết luận: con người khát khao lý tưởng, và cho dù đã có ít nhất một lý tưởng đó bất luận đến đâu, thì có thể nào vì thế mà không có những thay đổi khác, để sống cho lý tưởng. Điều khác biệt đó là nhân dân các nước cộng sản đã đặt được những điều kiện khắt khe hơn cho những người cộng sản trong cuộc thử nghiệm mới này. Và đó cũng vừa là một kinh nghiệm, vừa là một thách thức cho những người cộng sản”

Ông “n” báo đến một bất chấp thực tế phũ phàng của cuộc cách mạng nhưng tại Đông Âu chỉ vài năm trước, ông vẫn coi chế độ cộng sản này là “lý tưởng”, là điều con người “đang khao khát”, là đúng, là sống tốt, là điều duy nhất thật mà vẫn được khao khát của quần chúng nhân dân. Tôi báo đến một ông cộng tại Đông Âu, Rumani, chúng ta, nói ra những điều đó mà ông còn cái rằng ăn cháo tôi thua ông.

Bây giờ đã là 13 năm sau, “giấc mộng đẹp” của ông cũng có thành sự thật. Thực tế tại Đông Âu ngày nay là một cái tát vào mặt ông. Nói không đâu xa. Ở đất nước Việt Nam mà ông đang sống này bây giờ ông hào hứng hơn đúng lý tưởng cộng sản của Karl Mark, có thể dám bỏ tù ông 10 năm. Mà chính ông có lẽ cũng hơn ông vì thực hiện cái lý tưởng đó thì ông cũng có thể có nhà có xe để vinh thân phì da nữa.

Đu h n n a, ông s n g i ta hoài nghi cái lý tưởng đó nên còn cần thận lời c Đ c Giáo Hoàng Gioan Phaolô II và Đ c Giáo Hoàng Léon XIII vào:

“Nh Đ c Gioan-Phaolô II, con người được thế giới tin b n coi là tác giả chính của sự sụp đổ của các chế độ cộng sản Đông Âu, đã nói trong bài trả lời phỏng vấn hai tuần năm 1993: ‘... Quần chúng là, nh Đ c Léon XIII đã nói: cũng có những ‘h t m m chân lý’ trong những trình xã hội ch nghĩa. Điều hi n nhiên là không nên phá hủy, không nên để mất những h t m m đó”

Không ai chỉ cải những “h t m m chân lý” “tiny” y những chính các ông theo lý tưởng tâm của mình cũng biết rõ là những “h t m m chân lý” y vô cùng “hi m hơi” và “tiny” đến một không thể b n mình cho cái giá mà nhân loại phải trả vì để hi a cộng sản.

Không b c h i và chế độ ng t o ra c h i để bôi nh c c u Giáo H i nh m t c ch l i th i, b o th , mù quáng, và t i l i.

Trong buổi phát thanh sáng 19/01/1996, đài phát thanh Veritas do Đäc Ông Phêrô Nguyễn Văn Tài điäu hành cho biät nhä sau:

“Trong 12 sä liên täc, Nguyän tä san Công Giáo và Dân Täc đã lên tiäng bänh väc cho Đäc Cha Gaillot, giám mäc giáo phän Evreux (Pháp), dĩ nhiên väi luän điäu công kích Giáo häi ra điäu nhä trong Giáo häi không có dân chä, không có tä do phát biäu, ra điäu nhä Giáo häi bách häi mät sä ngäi. Nhiäu ngäi có thä hoang mang và bä lung läc vì nhäng bài báo äy. Thät ra, mät giäng điäu nhä thä không có gì đáng làm chúng ta phäi ngäc nhiên. Thäi Cäu äc, có nhäng tiên tri cung đình chuyên hä häa cho các vua thay vì nói Läi cäa Chúa. Ngày nay cũng không thiäu nhäng tiên tri nhä thä: thay vì nói Läi Chúa, lên tiäng tä cáo nhäng bät công đäy đäy trong mät chä đäc tài thängäi ta läi chä làm tiên tri đä công kích và chä trích Giáo häi cäa mình.”

Bài phát thanh cäa Veritas đäa ra là nhäm phê phán loät bài cäa CGDT nói đän nhäm “Nous sommes l’Eglise”, mät nhäm mà có lä đä sä quý vä đang đäc bài này chäng biät gì vä hä. Nhäm đó chä mäi phát sinh vào cuäi năm 1995 nhäng cán bä Cän đã läp täc quäng cáo “hät ga” đä đäu tháng Giäng 1996, Veritas đã phäi lên tiäng. Ngäi ta thäy rõ ngay là cán bä Cän ränh chä hä có mät nhäm nào näi lên chäng bäng Giáo Häi là ông ta quäng cáo hät säc räm rä.

Trong sä báo käp 1044-1045, ông Cän tränh träng cho đäng tuyên ngän cäa nhäm “Nous sommes l’Eglise”.

“Theo ‘Bän thänh cäu cäa Dân Chúa’ (đäc đäch ra tiäng Pháp, bän gäc bäng tiäng Đäc) hiän đang đäc phä biän räng räi täi nhiäu näc châu Âu đä läy chä ký, Phong trào ‘Chúng tôi là Giáo häi’ đang đäa ra ‘Nhäng mäc tiêu và nhäng đòi häi’ có näi dung chä yäu là:

1. Xây đäng mät Giáo häi huynh đä trong đó mäi tín häu đäu bình đäng; bäi bä viäc phân biät giáo sĩ và giáo dân vì sä phân biät đó loäi trä viäc nhìn nhän nhäng ngäi có khä năng thät sä. Các Giáo häi đäa phäng phäi có quyän tham gia vào viäc chän läa giám mäc cäa mình. Chä nhäng ngäi nào có đäc sä tín nhiäm cäa giáo dân mäi đäc làm giám mäc.

2. Bình đäng hoàn toàn cho phän nä, cä thä phän nä có quyän tham gia vào các tranh luän cũng nhä các quyät đänh mäi cäp cäa Giáo häi, phän nä đäc länh nhän chäc vä phó tä thäng träc, đäc chäu chäc linh mäc và đäc tham gia vào viäc länh đäo cäa Giáo häi. Viäc loäi trä phän nä khäi các chäc vä này không có cä sä Kinh Thánh.

3. Tôi do lòng cha mẹ nên giờ đây sống độc thân hay có gia đình đều vì chính vì linh mục, bởi Kinh Thánh và tín lý cha bao giờ đặt mâu thuẫn giữa cha mẹ và linh mục và đời sống hôn nhân. Đây chính là mặt sáng riêng của Giáo hội Rôma.

4. Đánh giá mặt cách tích cực và tình cảm, trong đó phải nhìn nhận con người có khả năng lãnh trách nhiệm trong và ngoài chính sinh sản, bất kể vì coi trọng điều hoà sinh sản là phá thai...

5. Tin Mừng chính không phải là để đưa: Thành công của Giáo hội có thái độ liên đới và nâng đỡ những người gặp khó khăn chính không phải là thái độ và lòng luot hợp hồi, có thái độ bao dung và hoà giải – chính không phải là thái độ khắt khe như lòng – với những người đang trong tình cảnh khó khăn quỳn nhm giúp họ làm lại cuộc đời (những người ly dị, những linh mục có gia đình bị treo chén...)”

Vì chính cho đăng và quyn cáo rơm r cho tuyên ngôn này cũng đã đưa đưa cho thầy lập trình chính sáng Giáo Hội của Công. Đ cho thầy nhóm “Nous sommes l’Eglise” này đang làm nghiêng ng Giáo Hội La Mã, ông Công còn công nhận ghi rằng “Tôi Áo, hơn 500.000 người (tức khoảng 15% dân số) đã ký tên vào kiến nghị”.

Niên giám Tòa Thánh trong năm 1996 ghi nhận tôi 12 giáo phận của Giáo Hội Áo có 4,976,000 người Công Giáo. Trong số đó, số người là 2,345,000 người. Con số 500,000, do đó, là mặt con số rất lớn, là mặt bị chính chính. Tuy nhiên, chúng tôi đã thử dò hỏi những người nghĩ p các nước khác nhau chính có duy nhất mặt chính Anh biết và cái chính chính “mini” này.

Trước những nhận xét hết sức xác đáng của đài phát thanh Veritas, chính nhiên Công nhận rằng quyét liệt:

“Và chúng tôi không tin rằng những suy nghĩ của chúng tôi, in trên giấy trắng mực đen chính không phải là nói gió bay, là có thể làm ‘nhieu người có thể hoang mang và bối lung lòng’ như Đài Veritas lo lắng, ngờ vực, nhìn dè dặt mặt góc độ nào đó, Veritas đang ‘suy biến ra bên ngoài’ mà coi thường những công giáo trong nước!”

Điều u thế hai chúng tôi cũng không dám nhận đó là chức mũ ‘tiên tri cung đình’ mà Đài Veritas có ‘nhã ý’ để cho chúng tôi. Trong trường hợp của Đức Cha Gaillot, chức mũ ‘tiên tri cung đình’ này có lẽ phù hợp với Đài Veritas hơn là Nguyên t sản Công Giáo và Dân Tộc. ‘Cung đình’ Vatican hơn phải thích thú với sự ‘hạ hạ’ của Đài Veritas hơn là lời suy nghĩ của Nguyên t sản Công Giáo và Dân Tộc.”

(Tuần báo Công Giáo và Dân Tộc, 1042, 28/1/1996, trang 2)

Nếu như đài Veritas “phang trình” mà CGDT “phang lời” thì cũng có cái logic nào đó. Nhưng để thấy rõ, tính chất hung hăng đánh phá Giáo Hội của cán bộ Trình Bá Cường cũng nên trích đăng ở đây một bài khác:

“Ngày ngày cuối năm 1995, Đài Vatican có phát một bản ‘Trình kết sinh hoạt Giáo Hội Việt Nam trong năm sắp kết thúc’. Bài trình kết này khá dài: 4 trang đánh máy đức cha. Đức cha xong, cảm giác điều tiên của tôi là Giáo Hội Việt Nam hình như chỉ còn các giám mục, linh mục và tu sĩ. Chúng tôi giáo dân ở đâu. Cha đáng tội, cũng có giáo dân để ý như chúng tôi đức cha đức cha đúng một lúc khi nói về đám tang của một vị tông giám mục.

Và toàn bộ sinh hoạt của cái ‘Giáo Hội Việt Nam’ của Đài Vatican xem ra chỉ quanh quẩn trong các cuộc thăm viếng của Tòa Thánh Vatican với Nhà nước hay giữa Hội đồng Giám mục Việt Nam với chính quyền! Còn số của trình kết tin phong phú và đa dạng của người giáo dân trong một xã hội đang thay đổi với biến động bao vấn đề thách thức, khó khăn như chúng tôi sáng kiến thì xem ra không phải là ‘sinh hoạt của Giáo Hội Công giáo Việt Nam’. Hay Đài Vatican chỉ muốn trình kết như gì mình muốn trình kết? Nghĩa là trình kết sinh hoạt của một Giáo Hội để ảnh hưởng theo trình độ quan quyền lúc trình kết hơn là theo tiêu chuẩn làm chứng cho Tin mừng?”

Và đây là tiêu chuẩn làm chứng cho Tin mừng của Cường đức cha nêu lên ngay sau đó đó:

“Tôi có một người bạn nhà báo là linh mục Dòng Tên. Năm 1988, ông đi thăm Việt Nam và có viết một bài báo dài về sự sống đức cha Giáo Hội Việt Nam. Năm 1992, gặp ông trong Hội nghị Quốc tế của Hiệp hội Báo chí Công giáo Thế giới tại Braxin, ông tâm sự cho biết sau khi bài báo này được đăng lên, về phía ông đã kêu ông lên và ‘quy’, để ý: Tôi sao trong khi phiên bản các tờ báo khác cho rằng Giáo Hội Việt Nam bị bách hại, người Việt Nam công giáo không được hưởng tự do tôn giáo thì cha lại mô tả đức cha tin ở Việt Nam tốt đẹp như vậy?”

Ôi, ‘Qui est l’Eglise ?’ (Giáo hội là ai?) !”

(Tuần báo Công Giáo và Dân Tộc, 1040, 14/1/1996, trang 2)

Có lẽ xin miễn phê bình những người có chút lòng tri cũng để thầy C&#n x&#o và l&#u mạnh mẽ n&# nào.

Mặt linh mục ở Sài Gòn nói với chúng tôi một nhận xét rất xác thực mà chúng tôi xin dùng thay lời kết: “Trò l&#u mạnh mẽ của CGDT là nó đứng lên mặt Giáo Hội Công Giáo giữa với tất cả những x&#u xa, bất công, đói b&#i, h&# l&#u, bạo th&# và t&#i l&#i. Rồi nó đánh Giáo Hội đó để qu&#ng cáo cho cái thiên đ&#ng mù xã hội ch&# nghĩa với đầy d&#y những tất cả những x&#u xa, bất công, đói b&#i, h&# l&#u, bạo th&# và t&#i l&#i rất th&#t”.

Thúy Dung

Đăng trong: Giáo Hội CG VN